

Zpravodaj

obce Jiříkovice

vydání 4/2017

40. návštěva 1. batalionu Austerlitz u nás (2. 12. 2017), foto: Zdeněk Liška

Martinské hody (11.11.2017)

Pamětní plaketa pro pana M. A. Liškutína

Předvánoční ohlédnutí

Milí spoluobčané, vážení čtenáři,

blíží se Vánoce a vy dostáváte do rukou další číslo zpravodaje. Na úvod mi dovoluje několik informací o aktuálním dění v obci.

Na podzim jsme se věnovali přípravě výstavby tělocvičny v Panském dvoře. Podali jsme žádost o dotaci na Ministerstvo školství, vypsalí výběrové řízení na bourání stávajícího objektu a také na banku, která bude výstavbu financovat.

Na začátku září navštívila skupina mladých lidí (včetně jednoho zástupce z naší obce) pana Miroslava Antonína Lišktutína, válečného letce a čestného občana Jiřkovic přímo u něj doma, ve Velké Británii. Zprávu o této návštěvě si můžete přečíst v samostatném článku. Čekali jsme také, jak dopadne podnět zastupitelstva obce na udělení státního vyznamenání – řádu Bílého lva – panu Lišktutínovi. Senát náš návrh schválil, ale pan prezident jej bohužel nepotvrdil.

V říjnu navštívil naši obec hejtman Jihomoravského kraje Bohumil Šimek. V první části návštěvy shlédl krátkou prezentaci o historii a současnosti obce a pak jsme společně navštívili Mateřskou školu, kde si prohlédl její nástavbu, která byla dokončena v roce 2015. Na závěr jsme zašli do Panského dvora na prohlídku areálu, při které jsme pana hejtmána seznámili s jeho současným stavem a záměry na jeho rekonstrukci na kulturní a sportovní centrum obce. Pan hejtman na závěr své návštěvy naši obec pochválil.

Podzim rovněž patřil rekonstrukci mostů na silnici ve směru do Šlapanic. Stavba má skluz a původně plánovaný termín dokončení 9.12. se posouvá na 22.12. Chyba není na straně stavební firmy, která se poctivě snažila skluz, zapříčiněný špatnou přípravou a koordinací stavby, dohnat i o víkendech.

Dalším tématem, které jsme řešili, je navýšení kapacity Základní školy ve Šlapanicích. Společným záměrem Města Šlapanice, Obce Jiřkovice a dalších obcí v okolí je výstavba nového pavilónu ZŠ Šlapanice tak, aby všechny děti z našeho regionu měly zaručeno místo v této škole na druhém stupni školního vzdělávání. Rok 2018 bude věnován projektové přípravě a vyřizování potřebných povolení tak, aby výstavba nového pavilónu mohla být dokončena před začátkem školního roku 2019/2020.

Vypsalí jsme rovněž výběrové řízení na kácení dřevin podél potoka Rokytnice směrem k Ponětovskému rybníku. Topoly jsou v havarijním stavu a ohrožují kolemjdoucí, a proto je nutné je skácet. Realizace této akce je plánována od ledna do března příštího roku.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem zastupitelům, zaměstnancům obecního úřadu a také všem pomocníkům a spolupracovníkům, kteří se v roce 2017 zapojili do práce pro obec a její občany a jakkoliv napomohli tomu, co se v obci za tento rok podařilo.

Jim a také vám, všem občanům a čtenářům, přeji klidné Vánoce a hodně radosti v kruhu vašich blízkých. V novém roce pak hodně zdraví a spokojenosti.

Rudolf Staněk, starosta

Mosty

První zmínka o stavbě mostu ke Šlapanicím je z roku 1842. V tomto roce obec postavila most na hatěch přes vodu na Šlapanice. Stavěl je z Jiříkovic zedník M. Topolář z č. 21 za 10 rýnských stříbra. Padly tam 4 sáhy kamene, 20 ks desek, hřebíky a písek. Vrchnost dala 2000 cihel a 25 mír vápna. Tomuto místu se říkávalo „Vrčava“, že sedláci na hatích (Vrbové haluze) často s koňmi zapadali a u toho nadávali (vrčeli). Jako děti si louky pamatujeme s vysokou travou se spoustou květin, řadou vrb kolem předního i zadního potoka a každý podzim a jaro zaplavené vodou. Dnes už tam vrby nejsou a tráva tam jaksi neroste. V roce 1938 tam cvičil 53. pěší pluk z Kroměříže, který obci vypomáhal na polních pracích. Velitelem tohoto pluku byl podplukovník Ludvík Svoboda (pozdější prezident ČSR). Bydlel v domě č. 5 a plukovní kancelář měl v domě č. 2.

V roce 1846 obec stavěla most společně s obcí Puntovice na hranicích Mažádkovy červinky.

V roce 1850 se stavěl most přes Romzu, ale musel se postavit znovu v roce 1893, kdy po velkých deštích vyplavila voda dům Š. Buchty č. 42. Proto obec zadala okresnímu hejtmánství, aby postavilo most větší, s traverzami spravený. A tak se stalo.

Letos se Správa silnic pustila do opravy mostů ke Šlapanicím, ale většina vozovek je stejně v mizerném stavu a prý nejsou peníze. Kde by se taky vzaly peníze ve státě, kterému nic nepatří a na EU se spoléhat nemůžeme. Tento projekt byl v Německu vymyšlen už před 2. sv. válkou. Už tenkrát nepočítal se zavedením jednotné měny, ani s vyrovnáním životní úrovně všech Evropanů. Je to unie mezi Německem a zbytkem evropských států, kterou bude hospodářsky řídit. Dnes si musí jen pohlížet zákony, aby nedošlo k majetkoprávním změnám a směřovat tzv. dotace tam, kde nebudou ohroženy vlastní investice. Ale na to mají dostatek peněz a lidé se tady vždycky najdou.

My si vybojujeme možná lepší čokoládu. A nám nezbyvá než stále chodit k urnám tak dlouho, až se uvolíme k smrti.

kronikář Karel Valný

Podzimní kulturní akce

Září v Jiříkovicích bylo plné kulturních a sportovních akcí ve znamení cyklistiky a podzimu. Hned první sobotu v září se poprvé konal cyklistický výlet,

při kterém se účastníci vydali po několika trasách různé obtížnosti do Těšan, kde navštívili kovárnu a kovářské slavnosti.

I druhá zářijová sobota byla věnována kolům, 9. září proběhly již tradiční cyklozávod pro děti a mládež. Nejmladší závodníci se vydali po cestě ke Gruntům na odrážedlech a malých kolech, pro zkušenější cyklisty byly nachystány trasy přes ulici Novou, Ve Dvojích a terénní závod po polní cestě do Blažovic. Příjemné slunné dopoledne bylo zakončeno zábavnými soutěži pro děti a jejich rodiče, nechyběla jiříkovská lyže, běh s pivem či pití z metrového brčka.

Další kulturní akcí byla jiříkovská dýně, která se konala 15. září na horním hřišti, kde byly pro děti připraveny rozmanité hry a soutěže s dýňovou tematikou. Tentokrát se sešlo celkem 35 nápaditých výtvorů z dýní. Na dýňový den jsme pozvali opět děti z dětského domova na Jílové, které si společně s námi užily pěkné podzimní odpoledne. Jakmile jsme si opekli špekáčky a začalo se stmívat, vyrazili jsme za strašidly na stezku odvahy, na kterou se tento rok vydalo téměř 80 malých i velkých odvážlivců.

Září bylo opravdu nabitě, následující víkend se konala podzimní výstava a poslední zářijový pátek tradiční posezení u burčáku. K podzimu patří i pouštění draků. I když zpočátku se zdálo, že drakiáda se bude muset kvůli počasí zrušit, v neděli 8. října se nakonec sešlo na polích směrem ke Šlapanicím přes 30 krotitelů draků.

Na závěr patří velký dík všem organizátorům akcí v Jiříkovicích, bez jejich pomoci a ochoty by tyto akce nemohly proběhnout. Odměnou je hojná účast občanů Jiříkovic i okolních obcí na pořádaných kulturních akcích. Na přelom roku jsou připraveny další kulturní akce, na které bychom vás tímto chtěli pozvat: vítání nového roku, novoroční běh aneb běh pro krtku a obecní ples.

Za kulturní a sportovní komisi Eva Motyková

Novoroční přípitek před obecním úřadem

Přijďte si společně připít a popřát do nového roku všechno nejlepší
v pondělí 1. 1. 2018 v 00:30 hodin

Klub důchodců

Strávit příjemné odpoledne u šálku kávy nebo čaje, zahrát si kuželky nebo pétanque, zpříjemnit si volný čas zajímavou besedou – to je jen malý výčet aktivit Klubu důchodců v Jiříkovicích. Senioři se schází většinou jednou měsíčně, v úterý v 16 hodin. V zimním období jsou využívány nové prostory v Panském dvoře, v létě se aktivity většinou přesouvají do přírody. Obec pořádá pro důchodce 2 x ročně autobusový zájezd, letos to byly výlety do Loštic a do Valtic.

Ani v roce 2018 nebude o různé zajímavé činnosti nouze. V zimním období jsou naplánovány dvě besedy, které nás zavedou do světa Jižní Ameriky. 23. ledna se o své zážitky z cest s vámi podělí pan Karel Plotěný, 20. února pan Tomáš Mazálek. Obě besedy jsou určeny nejen seniorům, ale jsou zváni všichni, kteří mají o dané téma zájem. V březnu si zájemci budou moci vyrobit malou velikonoční dekoraci a začátkem dubna bude v Panském dvoře turnaj v kostkách. Další akce budou přizpůsobeny aktuálnímu počasí. Ani příští rok nebudou chybět oblíbené zájezdy.

Klub důchodců mohou navštívit všichni senioři, kteří mají zájem strávit odpoledne společně se svými vrstevníky.

Jana Ondrášová

Hledám podnájem v obci Jiříkovice. Tel.: 775 214 697

Z činnosti komise životního prostředí

Cílem tohoto příspěvku je seznámit občany obce Jiříkovice s činností komise ŽP na podzim letošního roku. Jak jistě všichni pozorní čtenáři obecního zpravodaje ví, měla v plánu komise ŽP tento rok na podzim výsadbu (dosadbu) alejí podél silnic v jedné z vytipovaných lokalit. Konkrétně byla k dosadbě vybrána ořešková alej podél silnice vedoucí z Jiříkovic směrem na Tvarožnou. Pro realizaci této akce byl komisí ŽP navržen potřebný počet stromků (ořešáků) a byl vypracován i projekt na dosadbu ořešáků, který byl následně zaslán na Správu a údržbu silnic Jihomoravského kraje (dále jen SÚS JMK), která je vlastníkem pozemků podél této silnice. Bohužel je veškerá tato výsadba závislá na souhlasu SÚS JMK, která nám tento souhlas k dosadbě nakonec nedala. Původně jsme přitom měli tuto dosadbu ze strany SÚS JMK povolenou a vše se zdálo na dobré cestě. Samozřejmě se ještě nevzdáváme a zkusíme tento projekt zrealizovat příští rok, ale letos se nám to bohužel nepodařilo vyjednat.

Komise ŽP v těchto dnech také plánuje akce na rok 2018. Pokračovat chceme i nadále v pořádání již zaběhnutých akcí (Jarní úklid obce a také Vítání ptačího zpěvu v Jiříkovicích) a v závislosti na dalších jednáních se SÚS JMK se pokusíme zrealizovat i výše zmíněnou dosadbu podél silnice vedoucí z Jiříkovic směrem na Tvarožnou (případně výsadbu v jiné lokalitě). Přesné termíny konání výše uvedených akcí jsou také teprve v jednání a budete o nich včas informováni v dalších číslech našeho obecního zpravodaje.

Jménem komise ŽP děkuji všem občanům obce Jiříkovice za stávající spolupráci a přeji všem klidné prožití konce roku 2017.

Za komisi ŽP Ing. Jan Macháček

70 let myslivosti v Jiříkovicích

Založení Myslivecké společnosti v Jiříkovicích se datuje dle dochovaného zápisu na 23.12.1947. V tomto předvánočním čase byla v hostinci „U Dvořáčků“ založena Myslivecká společnost Jiříkovice. Zakládajícími členy sdružení byli p. Josef Štěpánek - předseda honebního výboru, Josef Vlach – místní řezník, Jan Spružina - mlynář, Jan Klímek, František Dvořák, Karel Kusík a Jan Šedý. Proč došlo k založení Myslivecké společnosti den před Štědrým dnem, se můžeme dnes pouze dohadovat. Snad se očekávala po Novém roce změna zákonů, nebo posledním dnem roku 1947 končila možnost ustanovení honineb a jejich pronájem Mysliveckým spolkům.

Od tohoto dne funguje Myslivecká společnost v Jiříkovicích dodnes. Za tu dobu prošla mnoha změnami. 6.června 1961 bylo ustanoveno Myslivecké sdružení Jiříkovice - Ponětovice přistoupením ponětovických občanů zároveň se spojením obou katastrů. V témže roce se mění název sdružení na MS Lověna. Činnost sdružení pokračuje dále až do roku 1977, kdy dochá-

zí ke sloučení s M.S. Prace a je přijat nový název Sloučené M.S. Jiříkovice - Prace. V roce 1980 nastává další zlom v historii sdružení. Rozhodnutím tehdejších mocenských orgánů je utvořeno nové sdružení na území obcí Jiříkovice, Ponětovice, Prace a Blažovice pod názvem M.S. Blažovice. Sdružení pod tímto názvem dobře fungovalo až do podzimu roku 1992.

Na základě novely zákona o myslivosti vzniklo v lednu 1993 Honební společenstvo Mohyla míru, které vytvořili vlastníci půdy z Jiříkovic, Ponětovic, Prace a částečně z Tvarožné. Byla vytvořena honitba o výměře 1093 ha, táh-

noucí se od Motorestu Rohlenka až po Mohyla míru. Tuto honitbu si pronajalo nově vzniklé Myslivecké sdružení Mohyla míru. V letošním roce, na základě nového zákona, se změnil název na Myslivecký spolek Mohyla míru.

V současné době má Myslivecké sdružení 22 činných členů a začíná již třetí desetileté období pronájmu honitby od honebního společenstva.

Miroslav Pražák st. - myslivecký hospodář MS Mohyla míru

Orelské soutěže

Atletika – Brno 10.9.2017

Za nejmladší kategorii:

Gábinka Burová	2. místo
Viktorka Fišerová	3. místo
Dominik Hanák	3. místo

Mladší kategorie:

Přemek Bura	1. místo
Barbora Štěpánková	3. místo

Starší kategorie:

Klaudie Podsedníková	1. místo
Tomáš Grácer	2. místo

Stiga hokej – Těšany 17.9.2017

Přemek Bura	1. místo
Dominik Hanák	3. místo

Dospělí:

paní Irena Hanáková	3. místo
---------------------	----------

Plavání – Blansko 4.11.2017

Mladší kategorie:

Valerie Fišerová	2.místo
Jan Belán	2. místo
Natálie Šlezingerová	3. místo

Starší kategorie:

Hana Burová – volný způsob	3. místo a styl prsa	2. místo
Klaudie Podsedníková – dvakrát	2. místo	

Stiga hokej – Obřany 25.11.2017

Mladší žáci:

Přemek Bura	2. místo
Vojtěch Buchta	3. místo

Starší žáci:

Stanislav Buchta	2. místo
------------------	----------

Dospělí

paní Lenka Koudelková	3. místo
-----------------------	----------

Helena Dvořáčková, Jednota Orel

Štěstí, zdraví vinšujem Vám!

Kašpar, Melichar a Baltazar si pomalu nasazují koruny

Rajhradská charita připravuje další Tříkrálovou sbírku

K+M+B 2018 již brzy u vás

Začátek roku se neúprosně blíží a s ním je již tradičně spjata Tříkrálová sbírka. V období od 1. do 14. ledna budou malí koledníci chodit ode dveří ke dveřím, zpívat o narození Páně a všem dobrým lidem vinšovat štěstí a zdraví.

Oblastní charita Rajhrad organizuje Tříkrálovou sbírku s úctou ke krásné tradici, kterou koledování přináší. Šíření křesťanského poselství nespočívá pouze v požehnávaní příbytků, ale také v pomoci potřebným. Proto naši koledníci s sebou nosí kasičku, do které přijímají dobrovolné dary z jednotlivých domácností. Ty pak v rajhradské charitě spočítáme a rozdělíme do projektů pomoci.

Loňský výtěžek nám pomohl rozšířit aktivity a činnosti Nízkoprahového centra pro děti a mládež Vata v Židlochovicích, které pomáhá řešit problémy mladé generace. Podařilo se nám zakoupit dodávku, díky které můžeme efektivně rozvážet humanitární pomoc lidem v nouzi v našem blízkém i vzdálenějším okolí. V Domě léčby bolesti s hospicem sv. Josefa jsme zmodernizovali rozlučkovou místnost, kde se pozůstalí loučí se svými zesnulými příbuznými.

Letošní výtěžek bychom rádi využili k vybudování nových jednolůžkových pokojů v hospici sv. Josefa a namontovali zde venkovní žaluzie, které ochrání pacienty před vysokými letními teplotami. U nás pečujeme nejen o pacienty, ale i jejich příbuzné. Úmrtím pro nás péče o pozůstalé nekončí, poskytujeme jim i nadále potřebnou oporu i případné rady. Pro tyto účely plánujeme vybudovat pietní místo, které bude sloužit jako zázemí pro truchlíci. Mobilní hospic sv. Jana zase bude moct zakoupit potřebné pomůcky k poskytování lepší péče pro nevléčitelně nemocné v jejich domovech.

V Oblastní charitě Rajhrad pomáháme na lokální úrovni. Možná jsou to i vaši sousedi nebo známí, kteří využívají pečovatelskou službu, humanitární balíčky nebo našli oporu v hospicové péči. Díky příspěvkům dokážeme naši pomoc nejen udržet, ale zdokonalit ji tak, aby nikdo nestrádal.

Poděkování patří především všem dobrým lidem za to, že nám pomáhají poskytovat přímou pomoc a péči tam, kde je potřeba.

Mária Durkáčová,
koordinátorka Tříkrálové sbírky za Oblastní charitu Rajhrad
tel.: 736 529 319, email: maria.durkacova@rajhrad.charita.cz
www.rajhrad.charita.cz

Zásahová jednotka

Dne 21.7. v 00:23 vyjžděla jednotka na žádost krajského operačního střediska v počtu čtyř hasičů k nahlášené události. Na místo dorazila jako první a jednalo se o rozvodněný potok v ulici Chaloupky po přívalových deštích. Potok hrozil vylitím ze svého koryta především kvůli nízko položeným mostkům na toku, které zadržovaly splavené větve a zneprůchodňovaly tak volný průtok. Na rozkaz velitele zásahu byly některé mostky odstraněny a koryto vyčištěno.

V naší obci se rozezněla siréna také 29.10. v 12:21. Tentokrát jednotka vyjžděla čtyři minuty po vyhlášení poplachu v počtu pěti hasičů. Jednalo se o spadený strom přes komunikaci směrem na Rohlenku, který silnici prakticky uzavřel. Jednotka Jiříkovic dorazila na místo jako první a za pomoci motorové pily strom odstranila. V rámci tohoto zásahu jiříkovští hasiči také zlikvidovali veškeré spadené části stromů, které zasahovaly do vozovky.

Dne 19.6. v 10:56 proběhlo prověřovací cvičení v místní mateřské škole. Jednalo se o fiktivní zahoření nábytku od elektrického spotřebiče v 1. patře budovy. V rámci cvičení byla nutná evakuace všech dětí, kterou provedli před příjezdem jednotky zaměstnanci školky. Hasiči s využitím dýchací techniky požár zlikvidovali a následně průzkumem zjistili, že se již v budově nenachází žádná osoba. Cílem cvičení bylo prověření akceschopnosti jednotky i v pracovní den, dále práce hasičů v dýchací technice, způsob průzkumu budovy zaměřené na vyhledání případných osob a v neposlední řadě také prověření práce zaměstnanců při evakuaci dětí. Vedoucí cvičení následně vyhodnotil jednotlivé aspekty celé situace, jak práci hasičů, tak počínání u zaměstnanců školky. Vše proběhlo bez závažných nedostatků.

Jiříkovští hasiči se také teoreticky školili, zejména pak v používání dýchací techniky, základech požární ochrany, nebezpečí při zásahu a první pomoci. Účastnili jsme se cvičení plnění bambivaku zavěšeného pod vrtulníkem PČR, které se uskutečnilo v obci Tvarožná. Proběhl praktický výcvik s motorovou pilou. Na žádost starosty obce jsme také pracovali mimo operační řízení na úklidu po dopravní nehodě, dále pak jednotka odčerpávala vodu při zatopení staveniště v rámci opravy mostů směrem na Šlapanice. V období přívalových deštů členové jednotky monitorovali stavy místních vodních toků.

Na podzim bylo také zakoupeno rozmanité vybavení pro jednotku, a to zejména dvě tlakové láhve k dýchacím přístrojům, náhradní lišta pro motorovou pilu, dva polohovací opasky pro jištění v případech práce ve výškách a další. Jiříkovští hasiči také vykonávali zdravotnický, požární a dopravní dozor při lampiónovém průvodu, cyklozávodu dětí, Jiříkovských ohních a při pietním průvodu v rámci oslav Bitvy tří císařů.

Všem občanům přejeme poklidné prožití vánočních svátků a do nového roku přejeme jen to nejlepší.

Velitel JSDH Lukáš Dvořáček

Prevence požáru

Vánoce jsou tady a dávat pozor na svíčky se vyplatí, může vám to zachránit život

Vánoční svátky patří z pohledu hasičů k těm klidnějším obdobím roku, přesto i v tomto svátečním období musí jednotky požární ochrany vyjíždět k požárům, dopravním nehodám nebo jiným mimořádným událostem, na kterých se mnohdy podílí lidská neopatrnost či neznalost.

Nejčastější příčinou vzniku požárů o vánocích je bohužel lidská nedbalost – kouření, používání otevřeného ohně, nesprávná obsluha apod.

Typickými vánočními požáry jsou ty způsobené neopatrnou manipulací se svíčkami (hlavně na adventních věncích) nebo prskavkami, při nichž často hoří adventní věnce, ubrusy, koberce, nebo záclony.

Kvůli zvýšené intenzitě činnosti v kuchyních při přípravách svátečních pokrmů se pak každý rok množí případy vznícení potravin při vaření. V období vánoce hoří nejčastěji odpady v popelnících či kontejnerech, saze nebo zazděné trámy v komínech. Aby nic nenarušilo vaši pohodu vánočních svátků a oslavy konce roku a nedošlo ke zbytečným újmám na zdraví či škodám na majetku, přijměte několik rad a varování.

Naše domovy jsou dnes doslova přeplněny vysoce hořlavými materiály, jako jsou koberce, čalounění, záclony. Požáry v bytech se pak rychle šíří a mohou způsobit značné materiální škody, nehledě na ohrožení životů a zdraví. Proto i o vánocích musíme maximálně opatrně zacházet se všemi zdroji otevřeného ohně.

POZOR NA SVÍČKY A PRSKAVKY

Pamatujte, že hořící svíčka nebo prskavka je otevřený oheň a jako s takovým by se s ní mělo zacházet. Ještě ve vzdálenosti 8 – 10 centimetrů od plamene svíčky teplota přesahuje 200 °C, což stačí k zapálení papíru, plastů, textilií a dalších předmětů, které doma neopatrně necháte v blízkosti hořící svíčky. Svíčky tedy rozhodně nedávejte k oknům do průvanu, blízko záclon, v těsné blízkosti sedaček či jiných textilií, nenechávejte je ani na polici nebo skříni, neboť oheň se rychle přenesou na nábytek a zařízení bytu.

Zapálené svíčky, ať již umístěné na vánočním stromku, adventních věncích nebo jinde, nesmíte nechat během jejich hoření bez dozoru. Zhasněte je vždy, když opouštíte domov nebo jdete spát.

Dávejte pozor na děti, aby si bez dozoru nehrály se svíčkou či prskavkou.

Pamatujte, že adventní věnce se svíčkami, které nejsou opatřeny nehořlavou podložkou bránící kontaktu s věncem, jsou určeny jen k dekoraci a v žádném případě bychom je neměli zapalovat. Riziko, že nám pak věnec vzplane, je velké.

Vánoční stromek, na kterém hoří klasické svíčky nebo pyrotechnika, by měl být neustále pod dozorem. Samozřejmostí je uchycení stromku do stabilního držáku, aby nedošlo k jeho převrácení.

Požáry vánočních stromků se však v posledních letech objevují spíše ojediněle, protože většina domácností již dnes využívá spíše elektrické žárovkové svíčky. I u nich bychom měli dodržovat základní bezpečnostní pravidla. Tedy kupovat výrobky nejlépe v běžné prodejní síti, opatřené českým návodem použití a s příslušnými certifikáty. Hasiči evidují případy, kdy kvůli elektrickému zkratu i elektrické svíčky dokázaly zapálit stromek.

Zkušenosti ukazují, že k požárům vánočních stromků dochází paradoxně spíše v prvních dnech nového roku, kdy si například děti na stromku zapálí třeba prskavku nebo petardu a proschlé jehličí snadno chytne, popř. po jejím dohoření spadnou žhavé části na koberec či jiný kus nábytku a dojde k požáru.

POZOR PŘI VAŘENÍ A VYTÁPĚNÍ

Vánoce jsou také obdobím pečení a vaření. Pamatujte, že např. horký olej na pánvi a jiné hořlavé kapaliny se nesmí hasit vodou, jinak může snadno dojít k popálení nezkušeného „hasiče.“ Pokud se vám na pánvi vznítí potraviny, tak je nejlepší pánev zakrýt pokličkou a oheň tak udusit. Než ale začnete požár hasit, jako první vypněte přívod energie (plyn, elektřinu).

Mnoho požárů v domácnostech v zimním období vzniká také kvůli neopatrnému zacházení s topidly a nedbalosti v péči o komíny. Užívejte výhradně topiva pro dané topidlo určené, nezapalujte pomocí vysoce hořlavých látek (např. benzínu) a netopte např. odpady, plasty apod.

Neumísťujte do blízkosti topidel žádné hořlavé látky – žhavé částice odlétající z topidla mohou velice snadno zapálit dřevo či papír uskladněný v blízkosti kamen. Rovněž komíny si nechte pravidelně čistit a kontrolovat.

CO DĚLAT V PŘÍPADĚ POŽÁRU?

Když přece jen dojde k požáru, snažte se v první řadě zachovat klid a nepodlehnout panice. Nejdříve chraňte život a zdraví, teprve potom majetek.

Jestliže je to možné, snažte se požár uhasit nebo alespoň zabránit jeho dalšímu šíření. Využijte hasicí přístroje, hydrant na chodbě, kusy látek (z neumělých vláken) apod., dávejte si přitom pozor, aby vám oheň nezatarasil únikovou cestu.

Pozor na elektrické přístroje či věci napojené do elektřiny. Pokud dojde např. k požáru vánočního stromku s elektrickými svíčkami, musí se nejprve vypnout proud a teprve pak lze hasit. A pamatujte, zařízení, které může být pod elektrickým proudem, nikdy nehasíme vodou ani pěnovým hasicím přístrojem.

Pamatujte, že lidské zdraví je vždy cennější než majetek, rozhodně se nepokoušejte požár zlikvidovat za každou cenu sami a přivolejte záchranou službu.

Přejeme krásné prožití vánočních svátků se svými blízkými bez zbytečných komplikací a požárů.

Preventář obce Radek Spáčil

Amazonská plavba

Do roka a do dne, jak říká naše staré přísloví. Tímto se omlouvám našemu starostovi, že jsem si dal tak načas se slíbeným pokračováním článku z mého jihoamerického dobrodružství. Před rokem a půl jsem byl na cestách po Ekvádoru a Peru. Čas tam strávený jsem pomyslně rozdělil na tři části. V minulém článku jsem před rokem popsal pobyt v horách a výstup na horu Chimborazo, nyní se pokusím povědět o výpravě do Amazonie a splutí Rio Napo a části Amazonky.

Začnu suchopárně historií. Roku 1541 se Francisco de Orellana vydává na výpravu z hlavního ekvádorského města Quito do džungle, aby se pokusil objevit bájně bohaté El Dorado (Eldorado). V místě dnešního města Coca (oficiální pojmenování je právě po tomto španělském kolonizátorovi) narazí na řeku Rio Napo, postaví si zde se svou družinou loď a začne 172 dnů trvající cestu do Atlantického oceánu. Sice nenajde El Dorado, ale učiní jednu z neznámějších objevných cest. Svede bitvu s kmenem, který ovládají ženy. A pojmenuje po nich největší řeku světa – Amazonku.

Mým plánem bylo kopírovat část této cesty a hlavně poznat amazonský prales. Po tom, co jsem slezl z hor, vyrazil jsem autobusem z Quita do zmíněné Cocy, abych se vydal na plavbu. Už jen příjezd do pralesa stál za to, ze suchého vedra v horách mě přesun do mokrého a ještě většího vedra odepsal na prvních pár dnů a proto jsem musel na prvních pár dnů zvolnit svoje tempo. Zase byla potřeba aklimatizace. Když jsem se otřepal, začal jsem prověřovat svoje možnosti. Loď vyplouvá dolů po Rio Napo dvakrát týdně. Sehnal jsem lístky na hranice s Peru, nějaké zásoby a čekal. Loď skutečně byla připravena daný den a danou hodinu. No „loď“, spíše dlouhá úzká pramice, kterou naložili tak, že s každou vlnou dovnitř šplouchala voda a přes hromadu nákladu nebyl vidět kapitán, lodivod a navigátor v jedné osobě. Zpočátku ani on neviděl dopředu a měl na přídí dva „dobrovolníky,“ kteří na něj hulákali pokyny. Pohon byl jedním tyčovým motorem, který co chvíli musel z vody ven a kapitán odstraňoval většinou igelity nebo kusy tráv a haluzí. Celkově to nevypadalo vůbec důvěryhodně, ale všichni místní se tvářili v klidu, tak jsem s nimi klid aspoň předstíral. Už Rio Coca mně přišla jako obrovský, nespoutaný živel plný vodních vírů a plavajících kmenů, které když kapitán přeskočil, tak jsem měl fakt nahnáno. Co teprve pak Amazonka?! Na bocích lodi byly plachty z odpadkových pytlů, ty přišly vhod, když jsme se dostali do bouře, kdy i kapitán vypnul motor a jen loď udržoval mimo kolizní kurz. Postupně při plavbě mizeli jak domorodci, tak náklad z lodi. Několikrát jsme zastavili jen tak na kraji pralesa, vystoupila mladá holka, pobrala svoje krabice a zmizela do pralesa, který neměl ani konec, ani začátek. Jen obří zelená hmota stromů, palem, lián, keřů, ze kterého se i přes rachot motoru ozývalo vřeštění ptáků a opic. Prostě nepřekonatelná a nekonečná plocha, kterou však člověk bohužel zvládl narušit.

Ekvádor je zemí závislou na vývozu ropy. Její ložiska však nejsou v moři nebo na poušti, ale uprostřed pralesa, který se místní vláda nezdráhá těžbou ničit. Proto jsme viděli po cestě plápolající těžební věže a nákladní lodě s nízkým ponorem, které vozily kamiony naložené ropou do Cocy, odkud se vypravily do námořních přístavů na druhé straně země.

Po zhruba 12 hodinách jsme dorazili do mého prvního cíle – hraničního přechodu Nuevo Rocafuerte. Už po cestě jsem hledal někoho, kdo by mohl pomoci s ubytováním na tomto konci světa s další plavbou. Nakonec jsem narazil na chlapíka, který zde měl domek a mluvil trochu anglicky. Domek - to byla hromada prken, ale alespoň měl něco jako dveře. Ještě večer jsem zašel na celnici, kde jsem vystoupil z Ekvádoru – dostal opouštějící razítko do pasu. Jméno tohoto dobrodince jsem hned vytěsnil, protože hned ráno se projevil jeho obchodní duch. Za ubytování nic nechtěl, ale další plavbu si narazil neskutečně. Následovalo smlouvání a dohadování, ale nemohl jsem nic dělat. Měl mě v hrsti, už jsem vystoupil z Ekvádoru, ale musel jsem se dostat lodí během dalších 24 hodin do Peru, abych neměl problémy při vstupu do země. Plavba z jedné celnice na druhou trvala půl dne na malé kocábce a stále se zvětšující Rio Napo. Vezli jsme i dvě místní děti, posadili mě na jejich náklad, který se po cestě začal hýbat – v pytlí pode mnou byly pralesní želvy na polévku! Jediné, co jsem opravdu nezvládl ochutnat.

Celnice v pralesi je hodně neoficiální, policajt v šortkách, žádné vyptávání nebo kontroly a naštěstí se snažil i pomoci, což jsem fakt potřeboval. Byl jsem totiž prvně v Peru, v malinkaté hraniční vesnici zvané Pantoja a neměl jsem moc představu, jak se dostat dál po proudu. Věděl jsem, že jezdí loď dvakrát do týdne. Ale jaká a kdy?! Celník zjistil, že loď odjela dnes ráno a další bude za tři dny. Naštěstí mně sehnal narychlo člun, kterým jsme se vydali za lodí, která na mě po dohodě počkala. Celé to nebyl laciný servis, ale v závěru se to vyplatilo. Moje další plavidlo byla docela pohodlná rychlá loď a kapitán nevezl další pasažéry, jen náklad. Plavba vzala další dva dny, přespali jsme v domě kapitána, kde připravili místní speciality – smažené banány, vajíčko a rýži uvařenou v listu banánovníku. V tomto listu se rýže chystá i jako balíček na cesty, což se na lodi hodilo! Když jsem se dostal k jídlu - řeky jsou plné ryb, nekonečné množství druhů, snad ještě více než v mořích. Vesměs je upravují na grilu a bez velkého dochucování. Často se ryba peče také v banánovém listu. Spolu s rybou se pečou v listech i platany, což je plodina, která se podává na mnoho způsobů snad ke všemu. Vypadají jako velké banány, syrové nejsou vůbec dobré, ale po opečení a nasolení jsou výbornou přílohou. Často z nich dělají i vynikající kořeněné nebo solené chipsy. Ke všemu je pak zmiňovaná rýže, batáty, vajíčka a ovoce (pomeranče, mandarinky, limety). Maso je spíše vzácnost, občas drůbeží, občas vepřové a jednou jsem ochutnal i divoké prase z pralesa. Mimo to jsem zkusil i různé druhy hmyzu, který je příjemným doplňkem.

Plavbu po Rio Napo v Peru už tolik nenarušovala nákladní doprava, řeka postupně narůstala, jak se blížila k soutoku s Amazonkou. Také přibylo vesniček, kde lidé žijí svým tradičním způsobem, lodě vytesané z jednoho kmenového stromu, malé domky na kůlech jako ochrana před zvířaty a vodou z řeky. Nakonec jsme se dostali do dalšího mezicíle - města Mazan, které má v pralese zvláštní polohu. Leží v ohbí Rio Napo několik kilometrů před soutokem s Amazonkou. Město tak souší propojuje tyto dvě řeky. Rozhodl jsem se vystoupit a nechat se převézt rikšou k Amazonce. Ano rikšou, kterou většinou známe z Asie, tady se jim taky pěkně dařilo. Amazonka mě úplně ohromila. Rio Napo byla velká řeka, ale toto bylo úplně „jiné kafe“. Ohromná šířka, rychlost toku, tmavě hnědá barva... A to jsem byl na horním toku, jak vypadá řeka při ústí do Atlantiku si ani neumím představit.

Z Mazanu jsem naskočil už na pravidelnou rychlodě, která převáží pasažéry do Iquitos. Toto město bylo mým hlavním cílem na plavbě. Iquitos je největší město světa, kam se nedá dostat po silnici. Díky poloze uprostřed pralesa je nutné sem dojet lodí nebo přiletět. Žije zde v neuvěřitelných podmínkách skoro půl milionu lidí.

Jen příplutí do Iquitos byl jako zážitek z jiného světa, v první řadě Amazonka je malé moře a je prostě úplně všude. Proudí a bublá všude okolo města, na které jsou přilepeny různé přístavy, kde se nepřirazí k molu, ale lodě lidé opouštějí jen po úzkých fošnách. Vedle toho „v teplých“ vykládají nákladní lodě, viděl jsem ručně naložit dva kamiony cihlami z lodí za dopoledne. Do toho jsou na pobřeží pily, kovošroty a rozebírání lodí na součástky.

Po propletení se přístavem, kde člověk narazí na všelijaké druhy zlodějů, ať už napřímo, či různé prodejce nebo podivné taxikáře, je nutné se protlačit ven a odejít kus dál, kde už se dá usmlouvat rikša za lidskou cenu. Od kapitána lodi jsem dostal doporučení na hostel pro „zápaďáky,“ kde je za rozumnou cenu docela čisto. Při jízdě rikšou člověka obklopuje živoucí město zapáchající odpadky a špatně spalujícími dvoutakty.

Hostel je skutečně plný „zápaďáků“, kteří se sem vydávají z mnoha důvodů, buď jako já objevovat Amazonii, na pozorování zvěře nebo flóry. Ale mnoho se jich vydalo vyzkoušet přírodní drogu Ayahuascu. Vyzkoušení drogy předchází příprava s místními šamany, dieta a abstinence. Údajně má přinášet stavy, které jsou ještě zajímavější než marihuana nebo LSD, což spoustu lidí fascinuje. Bohužel je tato věc již tak rozšířena, že je k prodeji na trzích a její aplikaci nabízí spoustu podvodníků a skutečných šamanů je málo. Nenapadlo by mě to zkusit, tak nepodám osobní zkušenost...

Z Iquitos jsem podnikl ještě jednu výpravu po Amazonce. Našel jsem průvodce, který nabízí skutečný zážitek v pralese poblíž svojí rodné vesnice. Jeho předchozí zákazníci mě přesvědčili, že se jedná o opravdové dobrodružství, tak jsem to zkusil. Přidalo se ještě pár lidí z Chile a jeden Němec. Nikdy jsem pak nelitoval, že jsem se do toho pustil. Za pár dní jsme sedli na obří loď,

kteřá plula proti proudu do městečka Requena kousek od brazilských hranic. Plavba vzala noc a den, dodnes nevím, zda šlo o nákladní nebo osobní loď. Všude po lodi byl materiál, který kapitán a jeho pohůnci postupně vykládali ve vesnicích po cestě. Všude po lodi byly rozvěšeny houpačí sítě nebo hamaky (já si svoji zajistil už dříve v Ekvádoru), pod nimi byl náklad. Sítě tvořily místy neprostupnou bariéru, kde byli mladí, staří, děti a do toho prasata, slepice nebo i exotická zvířata. Běžně přístupná byla strojovna s dvěma obřimi motory, které rezonovaly po celé lodi, jak jely na plný výkon při cestě proti proudu. Okolí zase tvořil nekonečný a neprostupný prales, snad jen divočejší dále od civilizace.

Requena bylo skutečně malé městečko, kde nás ubytovala průvodcova rodina a hned další den jsme pokračovali na několika malých loďkách dále do pralesa. Úplně jsme opustili jakákoliv, už i tak řídká lidská obydlí a dostali se do primárního pralesa, to znamená, že tu nikdy nikdo nekácel stromy. Jsem rád, že jsem tu byl v takové skupině, nikdy bych se sem sám neodvážil. Průvodce prostě našel zákрут v jednom z přítoků do Amazonky. Mačetami jsme vymýtili malý prostor a vybudovali tábor, který se sestával z tábořiště a pak hamak na spaní rozvěšených po stromech. Ty jsme zabalili do moskytiér a překryli igelity. Oboje se hodilo, místní komáři, hovada a já nevím co ještě, byli nelítostní. Místní repelent pomáhal vždy jen chvilku, jedinou pomocí je údajně pít vodu z Amazonky, náš průvodce to dělal, ale my to nerisknuli. Následoval týden v pralese, kdy jsme zkoušeli různé rostliny, dostali jsme popsané jejich léčivé i závadné vlastnosti. Sledovali jsme opice v korunách, v noci jsme poslouchali neskutečnou kakofonii zvuků a na závěr jsme i lovili piraně na skvělou návnadu – jiné piraně. Na řece jsme potkali domorodce, od kterých jsme koupili pralesní prase, které jsme pak pekli a vařili skoro celý týden.

Po návratu jsem v Iquitos strávil ještě další týden, prozkoumal zbytek města a pak se už vydal na letiště a odletěl do Limy, kde jsem pokračoval v návštěvě Peru. Ale tím už skončilo moje amazonské dobrodružství. Splnil jsem si další sen, plavil jsem se po Amazonce, navštívil největší nejvíce nedostupné města světa a zkusil si život v pralese. Zejména návštěva Iquitos ve mě zanechala nejvíce, lidé tam žijí v tak šílených podmínkách, že je to pro našince nepředstavitelné.

Tomáš Mazálek

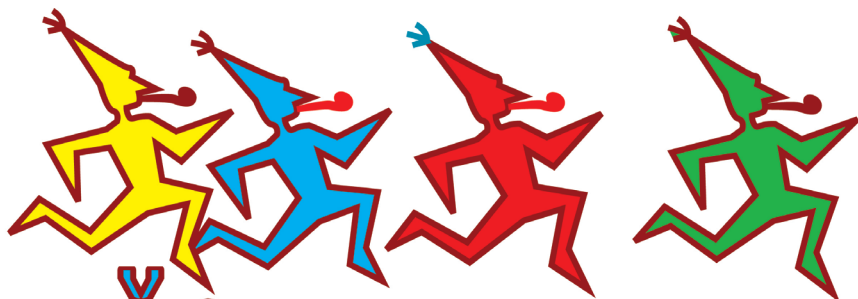
Správná odpověď na soutěžní otázku z akce „Slavnostní rozsvícení vánočního stromu“ zní:
Na vánočním stromě u mateřské školy je 40 červených koulí.

Z cest po Amazonce, foto Tomáš Mazálek

NOVOROČNÍ BĚH

JIRÍKOVICEMI

ANEŽ BĚH PRO KRTHA

1.1. 2018, 10:45

SRAZ PŘED OBECNÍM ÚŘADEM

TRASY PRO BĚH I PRO CHŮZI • • ZAHAJTE NOVÝ ROK AKTIVNĚ!
DOBROVOLNÉ STARTOVNÉ NA PODPORU NADAČNÍHO FONDU DĚTSKÉ ONKOLOGIE KRTEK

☼ Dovolujeme si Vás srdečně pozvat na

☼ ☼ ☼
VII. jiříkovický
O B E C N Í P L E S

Datum: pátek 12. ledna 2018

Čas: 20 hodin

Místo: Orlovna

Vstupné: 80,- Kč

Program:
tanec, zábava,
předtančení, slosování
vstupenek, kde vyhrává
každý.

Pestré občerstvení
zajištěno.

K tanci hraje skupina:

Gibon

<http://www.kapela-gibon.cz>

Návštěva u pana M. A. Liškutína
(foto Radek Říčánek)

Návštěva letce Miroslava A. Liškutína - rodáka z Jiříkovic a hrdiny 2. světové války

Příběh životní cesty Miroslava Antonína Liškutína popisuje mnoho článků. Ze všeho nejlépe samozřejmě knihy o osudech tohoto letce a válečného veterána, kterých je M. Liškutín autorem. Tento článek se proto bude soustředit především na představení našeho plánu navštívit tohoto výjimečného rodáka z Jiříkovic s úmyslem vzdát poctu jeho osobnosti a úsilí při boji za svobodu naší vlasti. Pana Miroslava Liškutína jsme navštívili během září tohoto roku v jeho rodinném domě ve městě Fareham na jihu Anglie.

Hlavním iniciátorem tohoto nápadu byl spolužák Pavel, který nás pro tuto návštěvu nadchl. Námi studovaný obor na Masarykově univerzitě v Brně se mimo jiné věnoval válečné historii a tak máme pro toto téma, zejména ve vztahu k našim dějinám, určitou slabost.

Při plánování a přípravě bylo samozřejmě potřeba zařídit mnoho záležitostí. Za zmínku stojí především zajištění dárkových a památečných předmětů pro pana Liškutína, kterými jsme chtěli udělat p. Liškutínovi radost, zprostředkovat vzpomínky a vyjádřit úctu k jeho osobě. Nakonec jsme se rozhodli pro p. Liškutína nachystat tyto dary:

- Skleněnou památeční plaketu (na fotografii na straně 2).
- Fotoalbum s fotkami důležitých míst spojených s působením M. Liškutína, především rodných Jiříkovic, a to včetně aktuální podoby jeho rodného domu, fotografie pamětní desky na obecním úřadě, fotografií okolí obce a kulturních akcí, které u nás pořádáme. K albu jsme připojili osobní vzkazy od několika osob, které se rozhodly pana Liškutína pozdravit.
- Knihu o olomouckém letišti v Neředíně, kde M. Liškutín absolvoval svůj letecký výcvik.
- Dárkové předměty s logem Jiříkovic, věnované od obce ... a něco dobrého na zub (bude zmíněno níže).

Ještě před samotnou návštěvou mne při zjišťování informací o M. Liškutínovi potěšilo zjištění od pamětníka - mého dědečka, že jsme s tímto válečným veteránem vzdáleně příbuzní (jak už se to v naší malé obci často stává).

Jak již bylo řečeno výše, není třeba představovat hlavní milníky bohatého životního příběhu Miroslava Liškutína. Kromě zmiňovaných knih je možné získat náhled do života letce ze speciální brožury obce vydané k 85. narozeninám M. A. Liškutína, z článků na obecních internetových stránkách, nebo podrobněji z magisterské práce o životních osudech letce, jejíž autorkou je Martina Zemanová (Masarykova univerzita, 2012).

V počtu čtyř osob oddaných svému cíli jsme tedy vyrazili na návštěvu této významné osobnosti. Na místě jsme se dočkali srdečného přijetí za přítomnosti Liškutínova syna Miloše a jeho manželky Anity, se kterými jsme ho-

vořili souběžně. Když Miroslav Liškutín po nástupu komunismu a represe „západních letců“ podruhé za dramatických okolností opouštěl rodnou vlast, byl syn Miloš ještě malý. Proto již nyní nemluví plynně česky. Spolu s tehdejší manželkou M. Liškutína Daphne (původem z Anglie) a mladším bratrem Petrem urychleně opouštěli zemi nedlouho před odchodem Miroslava.

Jedním z hlavních poznatků, které jsme si z rozhovoru s panem Liškutínem odnesli bylo, že by se nikdy na své cestě všemi nesnáze a nástrahami jeho života nedostal tak daleko, kdyby se ohlížel na to, co si o něm kdo myslí nebo říká. Řada lidí z rodného okolí se na něj údajně dívala jako na výstředního člověka, nicméně Miroslav Liškutín si s tím nedělal hlavu a šel si za svým. Chápeme to především ve vztahu k Liškutínově touze po létání, kde podmínky pro úspěšné dosažení takového vytyčeného cíle byly tenkrát přirozeně odlišné a zřejmě i hůře představitelné.

M. Liškutín zároveň vyzdvihoval roli rodných Jiříkovic jako důležitého základního kamene ve svém životě. Zvláště nás překvapily opakované zmínky o důležitosti potřebného vzdělání a využití nabízených možností v této oblasti, což je samozřejmě nutné brát v kontextu doby, ale jistě se to dá zobecnit i na současnost. Není od věci zmínit, že uprostřed letecké kariéry v Anglickém královském letectvu (RAF) věnoval M. Liškutín své tříměsíční volno doplnění maturitního vzdělání (dokončeno v březnu roku 1945). M. Liškutín dále vyjádřil svůj vděk celé řadě lidí, kteří mu na jeho životní cestě pomohli a jejichž pomoc si přitom ani nemusel uvědomit.

Pan Liškutín si náhle při vyprávění o jeho často náročných cestách osudem vybavil a po částech zanotoval starou vlasteneckou sokolskou píseň. Bylo podnětné a zajímavé poslouchat text této písně a nechat si vyprávět, jak panu Liškutínovi dodávala kuráž při složitých cestách plných překážek - například při prvním opouštění rodné vlasti (po německé okupaci), kdy nejprve přes Polsko, Anglii a službu ve francouzské armádě v Severní Africe se tomuto výjimečnému člověku podařilo propracovat do anglického letectva.

Oproti očekáváním únavy p. Liškutína po dlouhých rozhovorech, což je v tomto úctyhodném věku zcela samozřejmé, jsme k překvapení nás i jeho rodiny s panem Liškutínem nakonec strávili více než dvě hodiny. A nebyť slušného vychování, mohli bychom dále pokračovat.

Bylo vidět, že jsme panu Liškutínovi udělali radost a že rád zavzpomínal na rodné Jiříkovice. M. Liškutín ocenil všechny dárky, které jsme mu přivezli, velký úspěch měly domácí bramborové placky, do kterých se válečný hrdina ještě za naší přítomnosti s chutí pustil.

Po návštěvě Miroslava Liškutína jsme pokračovali výletem po dalších koutech Velké Británie. Především díky návštěvě řady muzeí a památníků si nebylo možné nevšimnou, jak moc si Angličané váží pomoci zahraničních letců při ochraně jejich vlastní země během 2. světové války.

Úvahy a pozdravy na závěr

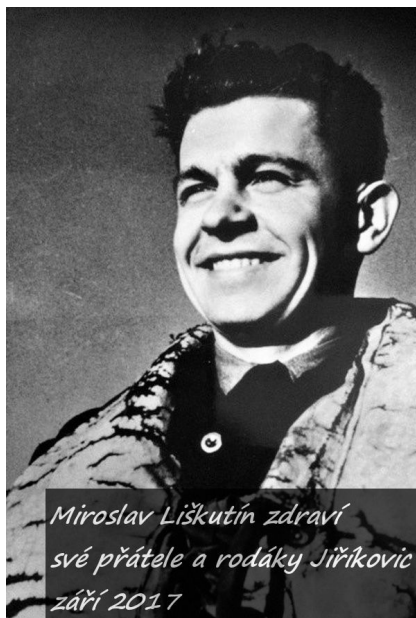
Žijeme nyní v poměrně bezpečné a svobodné době, kdy se těšíme radě výsad, které pro nás vydobyli právě lidé, jako je Miroslav Liškutín. I když se mohou tyto hodnoty jevit jako samozřejmé, okolnosti životního příběhu Miroslava Liškutína dobře ukazují, jak rychlími kotrmelci zpátky mohou být tyto výdobytky ohroženy. A právě úsilí, přístup a samotná osobnost Miroslava Liškutína nás inspirovala a inspiruje nadále jako málokterý příběh v tom, jak je možné přispět ve střežení a v obraně těchto hodnot.

Bylo nám ctí vzdát p. Liškutínovi poctu a potěšit ho pozdravy z rodné obce, která na něj s hrdostí vzpomíná. Do dárkového alba jsme proto napsali:

„Drahý pane Liškutíně, přejeme Vám mnoho zdraví, vitality a příjemných vzpomínek na rodný kraj a léta strávená v oblacích. Velice Vám děkujeme za Váš přínos pro naši vlast a její svobodu! Vaši krajané a obdivovatelé ...“ a naše podpisy.

Pozdravy pro obec a moudrá slova Miroslava Liškutína máme natočená na videu a předvedeme je při vhodné příležitosti. Děkujeme všem, kteří umožnili náš plán zrealizovat a podpořili nás, tedy především manželům Staňkovým, rodině p. Liškutína i našim rodinám, stejně jako dalším přátelům a fanouškům. Nakonec zdravíme také všechny čtenáře s využitím upravené dobové fotografie, kterou jsme si odvezli na památku s podpisem tohoto výjimečného člověka, brigádního generála Miroslava Antonína Liškutína, DFC, AFC.

Radek Řičánek

Místní akční skupina Slavkovské bojiště vyhlašuje první výzvy na podporu projektů na svém území

Místní akční skupině (MAS) Slavkovské bojiště byl schválen řídicími orgány tří ministerstev strategický dokument (dále „Strategie MAS Slavkovské bojiště“) do roku 2023. V praxi to znamená, že MAS Slavkovské bojiště v příštích 5 letech pomůže ministerstvům do území přerozdělit cca 117 mil. Kč z Operačního programu Zaměstnanost, Programu rozvoje venkova a Integrovaného regionálního operačního programu. Přerozdělování finančních prostředků se bude dít prostřednictvím vyhlašování výzev na podporu konkrétních projektů. Důležitými podmínkami pro žadatele je, aby byli z území MAS Slavkovské bojiště a jejich projekt odpovídal cílům, které si schválená Strategie MAS Slavkovské bojiště vytyčila.

První výzvy na předkládání projektových záměrů MAS Slavkovské bojiště chystá na přelomu roku 2017/18 a to pro podnikatele v zemědělství, kteří si tak mohou pořídit nové zázemí nebo zařízení pro svoji živočišnou nebo rostlinnou výrobu nebo pro zpracování svých produktů. První výzva se bude týkat také nezemědělců na přestavbu, modernizaci či novou výstavbu své provozovny, kanceláře nebo na pořízení strojů, technologií a dalšího vybavení jako je nákup zařízení, užitkových vozů kategorie N1, pořízení hardwaru, softwaru.

Již v prosinci bude vyhlášena výzva z Operačního programu Zaměstnanost pro zájemce na založení a provozování dětské skupiny, školního klubu nebo příměstských táborů. Protože se jedná o operační program Zaměstnanost, budou mít žadatelé možnost z této dotace zaplatit především osoby pečující o svěřené děti. První seminář pro žadatele se bude konat v pondělí 11. prosince 2017 v 15:30 hodin v Hruškách u Slavkova v sále obecní hospody.

Během příštího roku budou vyhlášeny další výzvy, některé určené také pro obce na území MAS Slavkovské bojiště. Jedná se především o podporu z Integrovaného regionálního operačního programu na rozšíření kapacity školek, vybavení odborných učeben základních škol nebo na výstavbu a rekonstrukci místních komunikací.

Finanční prostředky alokované na realizaci Strategie MAS Slavkovské bojiště budou vyplaceny žadatelům po úspěšné realizaci projektu, u opatření z Operačního programu Zaměstnanost jsou vypláceny průběžně. Výhodou čerpání dotací přes místní akční skupiny je nižší podíl spolufinancování žadatele, pomoc s administrativou ze strany kanceláře MAS.

Celé znění Strategie MAS Slavkovské bojiště a vyhlašovaných výzev je dispozici na našich webových stránkách www.mas-slavkovskebojiste.cz.

Mgr. Hana Tomanová, Manažerka MAS Slavkovské bojiště

MAS Slavkovské bojiště, z.s.
Hrušky 166
683 52 Hrušky u Slavkova
Předseda: Mgr. Jan Grolich
Manažerka: Mgr. Hana Tomanová
Tel: 511 146 766, 604 318 732
manazer@slavkovskebojiste.cz
www.mas-slavkovskebojiste.cz

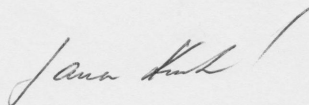
STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ

Vážení a milí občané obce Jiříkovice,

dovolte mi, abych Vám jménem svým a jménem hnutí Starostové a nezávislí poděkovala za podporu, kterou jste svými hlasy projevíli ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

I díky Vaším hlasům se hnutí Starostové a nezávislí podařilo poprvé dostat do Poslanecké sněmovny samostatně a navíc získat mandát poslance pro Jihomoravský kraj.

Ještě jednou děkuji za Vaše hlasy a důvěru.

Jana Krutáková, roz. Kučerová

V Moravské Nové Vsi 22.10.2017

Sivice 510, 664 07 Pozořice

Společnost se 17letou tradicí na českém trhu zabývající se výrobou, prodejem a distribucí doplňků stravy, zdravotnických prostředků, veterinárních přípravků a kosmetiky

HLEDÁ NOVÉ KOLEGY

na pracovní pozici

OPERÁTOR VÝROBY

Náplní Vaší práce u nás bude:

- příprava komponentů pro výrobu
- výroba doplňků stravy, zdravotnických prostředků a kosmetiky, zejména obsluha výrobních linek, váhové plnění, ruční a strojové etiketování a vkládání do prodejních obalů, označování šarží, expirací a další přidružené činnosti
- manipulace s vyrobeným zbožím a přidružené činnosti

Co od Vás očekáváme:

- SOU/SŠ vzdělání
- potravinářský průkaz
- manuální zručnost
- zodpovědný přístup k práci

Svým zaměstnancům nabízíme:

- zázemí stabilní české firmy (17 let na trhu)
- mzda: 18 500 – 24 000 Kč/měsíc
- práci na plný úvazek na základě pracovní smlouvy
- slevy na zboží společnosti, příspěvky na obědy, firemní akce, možnost nadpracovat si hodiny
- rozmanitou pracovní náplň
- odbornou podporu a zaškolení
- mladý, přátelský kolektiv
- pracoviště v blízkosti dopravní obslužnosti

Nástup možný ihned nebo dle dohody. Pozice je vhodná i pro absolventy.

V případě Vašeho zájmu nás kontaktujte na telefonním čísle **720 989 218** nebo e-mailem na adrese **info@medpharma.cz**

Blahopřejeme jubilantům

Ve druhé polovině roku 2017 oslavili významná životní jubilea naši spoluobčané, kterým přejeme všechno nejlepší a do dalších let hodně zdraví.

70 let

Žilková Jana
Tesařová Libuše
Babušíková Ludmila
Halouzková Ludmila
Dvořáčková Marie
Šedý Miroslav

75 let

Paulíková Květoslava
Dvořáček Vladimír
Valný Karel
Štěpánek Josef

80 let

Drlíková Ludmila
Ondráček Raimund
Macháčková Marie

84 let

Daňková Marie
Plotěný Jan
Šlesinger Jaroslav

85 let

Rožcová Božena

86 let

Buchtová Marie
Páralová Marie

87 let

Buchta Václav

89 let

Tmějová Marie

91 let

Mazlová Jitka

93 let

Dvořáková Marta

98 let

Miroslav Antonín Liškutín

Jména jubilantů zveřejňujeme s jejich souhlasem.

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

Obci Jiříkovice

PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
VE STŘEDU 10. KVĚTNA 2017 BYLA PRODEJEM KYTIČEK ZISKÁNA ČÁSTKA:

1 690 Kč

VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ
PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA – NÁDOROVOU
PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY
NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ
VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACoviŠTÍ.

DĚKUJEME !

www.cdpr.cz • www.lpr.cz

Liga proti rakovině Praha
Za pořadatele sbírky:
Michela Fridrichová
MUDr. Michaela Fridrichová

ARCADIA PRAHA
Za organizátora sbírky:
Jana Mauleová
Mgr. Jana Mauleová

Český den proti rakovině 2017

Jízdní řád linky 710 a návaznosti na linky S6, 31 a 151

Od neděle 10. prosince 2017 platí nové jízdní řády. K uvedenému datu jsou zrušeny přímé ranní spoje do Brna k Hlavnímu nádraží, které se bohužel nepodařilo zachovat ani přes osobní jednání se společností KORDIS JMK. Z důvodu ukončení prací na opravách mostu na silnici mezi Jiříkovicemi a Šlapanice dojde ke změně jízdního řádu linky 710 ještě jednou také 23. prosince 2017. Dále bude doprava v příštím roce ovlivněna dalšími dvěma dopravními projekty. Podle vyjádření firmy Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje by mělo v roce 2018 dojít k rekonstrukci zbylé části silnice mezi Jiříkovicemi a Šlapanicemi. Podle dostupných informací od SŽDC (Správa železniční dopravní cesty) bude od 2. ledna 2018 do 30. července 2019 pokračovat rekonstrukce trati Blažovice - Brno hl.n. v úseku Šlapanice - Brno-Slatina. Dojde také k výstavbě nové zastávky „Šlapanice-zastávka“. Stavba si příští rok vyžádá i nepřetržité výluky, v úseku Blažovice - Šlapanice se předpokládá po dobu jednoho měsíce jednokolejný provoz, v úseku Šlapanice - Slatina by měl jednokolejný provoz trvat souhrnně necelých osm měsíců.

Na lince 31 dochází k posílení a zkrácení intervalů. Na posílení této trolejbusové linky bude přispívat jednak město Brno a také město Šlapanice.

Na lince 710 dojde podle vyjádření KORDIS JMK také ke změnám: „Vzhledem k tomu, že linka 31 bude výrazněji posílena, nebudou již 2 ranní spoje linky 710 s časy odjezdů v cca 6:20 a 7:40 pokračovat ze Šlapanic po trase linky 31 do Brna. Vedení autobusů z linky 710 po trase trolejbusové linky bylo pouze zavedeno právě pro posílení linky 31 v nejexponovanějších dobách. Nyní již budou na linku 31 v uvedené době vypraveny výhradně trolejbusy s dostatečnou kapacitou a proto by bylo vedení autobusů po trase trolejbusové linky neefektivní. Výhodou tohoto řešení bude to, že autobusy linky 710 budou zajišťovat výhradně provoz regionálních linek a nebudou tak zdrženy v kolonách vozidel v městě Brně, především na ulici Křenové. Bude tak zajištěno, že školní spoje linky 710 s příjezdem v cca 7:40 do Šlapanic tak budou přijíždět včas a nebude docházet ke zdržení jednoho z těchto spojů, jako je tomu nyní.“

Na žádost obce bude obnovena návaznost na vlak S6 odjíždějící 6:58 z Ponětovic do Brna. Ke slibovanému dalšímu posílení návazností mezi linkou 710 a S6 ze strany KORDIS JMK však žel nedochází. Navíc bude v příštím roce omezen provoz na železniční trati v úseku Blažovice - Brno-Slatina z důvodu její rekonstrukce.

Pokusím se uvést seznam nejvýznamnějších změn na lince 710 provedených společností KORDIS JMK platných od 23. prosince 2017 vůči stavu předtím:

- Víkendový spoj 206 směrem Šlapanice, odjezd v 10:15 z Jiříkovic zů-

stává beze změny. Požadované prodloužení současných 2 minut na přestup na linku 31 požadované už před rokem opět nebude realizováno.

- Spoj 4 směrem Šlapanice, odjezd v 5:08 z Jiříkovic bude posunut na 5:05 z důvodu změny odjezdu linky 31, dojde tím ke zkrácení doby na přestup na linku 31 z 5 na 3 minuty.

- Spoj 6 směrem Šlapanice, odjezd v 6:08 z Jiříkovic bude posunut na 6:10. Žel dojde k zániku stávající možnosti dojet bez přestupu na Hlavní nádraží. Čas na přestup na linku 31 bude 3 minuty. Čas příjezdu na Hlavní nádraží bude tedy posunut ze 6:43 na 6:45. Zde si dovolím malou poznámku: Původní odjezdy linky 31 ze Šlapanic byly 6:16, 6:18 (710 pokračující jako 31) a 6:24. Nově pak 6:15, 6:21 a 6:25. To může vést ke kapacitnímu přetěžování spoje v 6:21 do kterého budou přeseadat cestující linky 710. Osobně nerozumím tomu, proč právě v tomto čase došlo k prodloužení intervalů na lince 31 přestože globálně dojde k jejich zkrácení. V případě ujetí linky 31 v 6:21 jede další spoj linky 31 v 6:29, který přijede na Hlavní nádraží v 6:53. Přičemž vlak S6 přijede na Hlavní nádraží v 6:50 a to i přes dobu na přestup v Ponětovicích 15 minut!

- Spoj 60 pojedje v poloze jako před rokem, tedy s návazností na vlak S6 do Brna s odjezdem v 6:58 z Ponětovic. Čas na přestup zůstává 10 minut.

- Spoj 64 směrem Šlapanice, odjezd v 7:36 z Jiříkovic. Žel i zde dojde k zániku stávající možnosti dojet bez přestupu na Hlavní nádraží. Čas na přestup na linku 31 bude pouze 2 minuty! Čas příjezdu na Hlavní nádraží by měl být zůstat zachován. Zde si dovolím malou poznámku: Původní odjezdy linky 31 ze Šlapanic byly 7:36, 7:40 (710 pokračující jako 31) a 7:46. Nově pak 7:35, 7:41 a 7:49. To může vést ke kapacitnímu přetěžování spoje v 7:41, do kterého budou přeseadat cestující linky 710. Osobně opět nerozumím tomu, proč právě v tomto čase došlo k prodloužení intervalů na lince 31, přestože globálně dojde k jejich zkrácení.

- Spoj 62 směrem Šlapanice, odjezd v 7:12 z Jiříkovic bude posunut na 7:15 z důvodu změny u spoje 66. Dojde také k úpravě času na přestup na linku 31 na z původních 4 minuty na 1 minutu. V případě ujetí linky 31 v 7:21 jede další v 7:29. Osobně mi přijde až zarážející, že přestože jinak je interval na lince 31 jen 6 minut, tak po příjezdu linky 710 je jaksí delší.

- U spoje 68 si v loňském roce stěžovali cestující na to, že čas na přestup 3 minuty na linku 31 je nedostačující. I přesto, že dojde k posunu odjezdu z Jiříkovic z 8:10 na 8:05, tak dojde ještě ke zkrácení doby na přestup na linku 31 na pouhé 2 minuty. Další spoj linky 31 jede pak za dalších 10 minut. Zde si nemohu odpustit úvahu na téma, jaké dilema má cestující z Ponětovic. Zda pojedje v vlakem v 7:58 a nebo si počká na 710 odjíždějící z Ponětovic v 8:08. V prvním případě přijede na Hlavní nádraží v 8:20. V druhém případě bude v 8:20 vjíždět právě do ucpané Slatiny a v horším případě pokud ve Šlapanicích díky hustému provozu na ulici Nádražní ne-

stihne za plánované 3 minuty přestoupit, bude čekat na další spoj linky 31 a na Hlavní nádraží při uvažování ne až tak neobvyklého zpoždění kolem 10 minut dostane až tak kolem deváté. Inu věřím tomu, že takové dilema nebude řešit dlouho.

- Spoj 70 směrem Šlapanice, odjezd v 9:20 z Jiříkovic bude posunut na 9:15. Původní čas na přestup na linku 31 bude zkrácen z původních 3 minut na 2 minuty. (Linka 31 jede každých 10 minut). Naopak čas na přestup na linku S6 bude prodloužen z původních 5 minut na 10 minut. Hodnocení ponechávám na laskavém čtenáři.

- Spoj 74 směrem Šlapanice, odjezd v 11:20 z Jiříkovic bude posunut na 11:15. Původní čas na přestup na linku 31 bude zkrácen z původních 3 minut na 2 minuty. (Linka 31 jede každých 10 minut). Naopak čas na přestup na linku S6 bude prodloužen z původních 5 minut na 10 minut.

- Spoj 152 směrem Šlapanice, odjezd v 13:30 z Jiříkovic zůstává beze změny. K obnovení kdysi existující možnosti přestoupit v Ponětovicích na vlak S6 směr Brno tedy nedojde.

Zdroj:

- <https://www.brnenskadrbna.cz/zpravy/doprava/8533-trat-ze-slatiny-do-blazovic-se-opravi-pristi-rok-rekonstrukce-vyjde-na-tri-ctvrte-miliardy.html>

- <http://www.szdc.cz/modernizace-drahy/prehled-staveb/op-doprava-2014-2020/brno-slatina-blazov..html>

- <http://www.idsjmk.cz/jrady/710.pdf?date=10.12.2017>

- <https://www.ducr.cz/images/drurad/2017/171116vyhlaska.pdf>

Vaše připomínky ke změnám v jízdních řádech a Vaše stížnosti na nedodržování jízdních řádů a návazností pošlete na info@kordis-jmk.cz

Michal Štěpánek, komise informatiky

Kompostéry pro naše domácnosti

Na základě dotazníku, který byl rozdán do všech domácností v lednu 2016, a ve kterém jsme zjišťovali váš zájem o kompostéry a kompostování, jsme spolu s okolními obcemi, sdruženými do Svazku obcí Mohyla míru, začali připravovat projekt, který by dodávku kompostérů umožnil.

Společně jsme koncem roku 2016 podali žádost o dotaci, která byla úspěšná. Následovalo výběrové řízení na dodavatele, v němž zvítězila společnost SUEZ (dříve SITA). Ta dodala do Blažovic, Jiříkovic, Ponětovic a Prace celkem 720 ks kompostérů (z toho 180 do naší obce) a 2 štěpkovače v celkové hodnotě 2 538 580 Kč. Dotace z Operačního programu životní prostředí činí 85 %. Zbývajících 15 % hradí obce ze svých rozpočtů. Díky tomu mohli všichni zájemci dostat kompostér zdarma.

Rudolf Staněk, starosta a předseda Svazku obcí Mohyla míru

KOMPOSTÉRY PRO SVAZEK OBCÍ MOHYLA MÍRU

.....
**Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií –
Fondem soudržnosti v rámci Operačního programu
Životní prostředí.**
.....

V rámci projektu dojde k pořízení kompostérů a štěpkovače do vybraných obcí v ORP Šlapanice. Jedná se o obce Blažovice, Jiříkovice, Ponětovice a Prace s celkovým počtem cca 3417 obyvatel. Realizací tohoto projektu dojde ke snížení produkce odpadů o cca 449 t/rok.

Celkové způsobilé výdaje: 2 594 425 Kč

Dotace EU: 2 205 261 Kč (85 %)

Příspěvek příjemce podpory: 389 164 Kč (15 %)

Datum zahájení realizace projektu: 1. 7. 2017

Datum plánovaného ukončení projektu: 18. 12. 2017

Řídící orgán: Ministerstvo životního prostředí

Zprostředkující subjekt: Státní fond životního prostředí ČR

Příjemce dotace: Svazek obcí Mohyla míru

ČISTOTA
VODY

KVALITA
OVZDUŠÍ

ZPRACOVÁNÍ
ODPADU

OCHRANA
PŘÍRODY

ENERGETICKÉ
ÚSPORY

Naše obec recyklací elektrospotřebičů výrazně ulevila životnímu prostředí

Loni občané odevzdali k recyklaci 64 televizí, 30 monitorů a 837,00 kg drobného elektr.

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrika ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytríděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vytrídili 64 televizí, 30 monitorů a 837,00 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 33,36 MWh elektřiny, 1 727,26 litrů ropy, 150,80 m³ vody a 1,35 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 7,17 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 31,03 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100 televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to imponující čísla. Pozitivní zprávou pro uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

ASEKOL a.s.

CERTIFIKÁT ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Jiříkovice

ZA ROK 2016 JSTE ZAJISTILI SBĚR 2 543,00 KG ELEKTROZAŘÍZENÍ A TÍM DOSÁHLI:

Úspory elektrické energie
33,36 MWh

Úspory vody *
150,80 m³

Úspory ropy **
1 727,26 l

Snížení produkce nebezpečného odpadu
o 31,03 t

Úsporu primárních surovin
1,35 t

Snížení produkce skleníkových plynů
o 7,17 t CO₂ ekv

*

ÚSPORA TAKOVÉHO MNOŽSTVÍ VODY SE ROVNÁ STEJNÉMU MNOŽSTVÍ, KTERÉ JE SPOTŘEBOVÁNO PŘI 2 024 SPRCHOVÁNÍCH.

**

ÚSPORA TAKOVÉHO MNOŽSTVÍ ROPY SE ROVNÁ SPOTŘEBĚ STEJNÉHO MNOŽSTVÍ POTŘEBNÉHO K UJETÍ 25 400 KM V BĚŽNÉM OSOBNÍM AUTOMOBILU.

 asekol
ZE STARÉHO NOVÉ!

Za společnost ASEKOL a. s. **Mgr. Jan Vrba**,
předseda představenstva.

DĚKUJEME NAŠIM PARTNERŮM,
kteří přispívají na pořádání
kulturních a sportovních akcí v obci Jiříkovice

Projektová a obchodní činnost
Klíny 25, 615 00 Brno
tel.: 739 570 520

iRO®

ROJMONT, s.r.o.

tepelné izolace, protipožární ochrana staveb

www.rojmont.cz

SUEZ

KPK

autoopravna s.r.o.

Jan Smutný

DŘEVOPRODEJ

www.drevo.jsmutny.cz

Autodílna Doležal

www.auto-dolezal.cz
tel.603 314 032

Pedikúra

Blanka Šlancarová

Jiříkovice, Na Návsí 15

telefon: 603 173 617

RK SPORT
GARAGE

 **TOP
AUTO
SANTON**
SERVIS A PRODEJ VOZŮ

MANIKÚRA **MODELÁŽ NEHTŮ**
PEDIKÚRA

NOHELOVÁ JANA 605570169

 ALTOPS

OKNA | DVEŘE | ZIMNÍ ZAHRADY
GARÁŽOVÁ VRATA www.altops.cz

Zpravodaj obce Jiříkovice vydává Obecní úřad Jiříkovice
Registrační značka: MK ČR E 10114 | Neprošlo jazykovou korekturou
Toto číslo Zpravodaje vyšlo 8.12.2017,
uzávěrka dalšího čísla je 23.2.2018.

Plán kulturních a sportovních akcí na rok 2018 (leden - říjen)

pondělí 1. ledna 00:30	Vítání nového roku, půlnoční přípitek (před OÚ)
pondělí 1. ledna 10:45	Novoroční běh
pátek 12. ledna 20:00	Obecní ples (na Orlovně)
neděle 21. ledna	Maškarní ples (pořádá Orel)
sobota 27. ledna	Myslivecký ples (na Orlovně, pořádají myslivci)
sobota 10. února	Ostatky (pořádají hasiči)
so-ne 10.-11. března	Velikonoční výstava (na Orlovně)
sobota 24. března	Aerobic master class (pořádá Orel)
neděle 8. dubna 14:30	Setkání s důchodci (na Orlovně)
sobota 14. dubna	7. jarní úklid obce
čt - ne 26. - 29. dubna	Divadelní festival (pořádá Divadlo Stodola)
sobota 28. dubna	Vítání ptačího zpěvu
neděle 29. dubna	Čarodějnice (pořádá SRPŠ)
sobota 5. května	Nohejbalový turnaj dvojic (pořádá TJ Sokol)
sobota 12. května	Turnaj v pétanque (pořádá Sokol ve spolupráci s obcí)
neděle 20. května	Oslava výročí školy
sobota 26. května	Fotbalový turnaj mužů, žen a dětí
sobota 2. června	Dětský den
sobota 9. června	Losovaný tenisový turnaj - memoriál Marka Buchty
sobota 16. června	Florbalový turnaj
pátek 29. června	Ukončení školního roku (pořádá SRPŠ)
sobota 30. června	Nohejbalový turnaj trojic (TJ Sokol)
so-ne 21.-22. července	Tradiční jiříkovské hody (pořádají starci)
sobota 4. srpna	Směšený tenisový turnaj
sobota 18. srpna	Turnaj v minikopané (TJ Sokol)
neděle 19. srpna	Slaměný muž (TJ Sokol)
sobota 25. srpna	Tenisový turnaj „O pohár starosty“
sobota 1. září	Cyklistický výlet
so - ne 1. - 2. září	Místní výstava chovatelů (pořádá ČSCH Jiříkovice)
sobota 8. září	Cyklistický závod dětí
sobota 8. září	Losovaný nohejbalový turnaj trojic (TJ Sokol)
pátek 21. září	Jiříkovská dýně
pátek 5. října	Posezení u burčáku s cimbálovou muzikou (na Orlovně)

Plán kulturních a sportovních akcí bude postupně aktualizován.
Úplný plán akcí najdete také na webu www.jirikovice.cz.

Cyklistický závod dětí (9. 9. 2017), foto Michal Ondráš
Jiříkovská dýně (15. 9. 2017)

Podzimní výstava (23. - 24. 9. 2017)
Atletické závody, Biskupské gymnázium v Brně (10. 9. 2017)

